

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Katten, eller Kiærligheds Triumf

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889*, 1889-1903, s. 39. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893714849920.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Men da min Muses Børn er hidtil faa,
Kun lidt bekiendte, mindre deres Fader,
Saa, at min Læser mig desbedre kan forstaae,
Vil jeg oprigtig her tilstaae,
At jeg af Kiærlighed er ingen Hader,
Men i al Ærbarhed og Tugt
Saamænd endogsaa har en lille Pige,
Der ei fortryder paa den smule smukt,
Jeg hende kan imellemstunder sige,
Skiøndt det er ei saa smukt som det, *Catull*
Sin *Lesbia* tilhynned, og *Tibull*
Sin *Delia* , ved kiælentstemte Lire
(Men dem hun kiender ei, og mig hun er lidt huld)
Og denne Pige, som for al Mogolens Guld
Jeg ikke bytted bort, hun hedder her *Zemire* .
Nu veed enhver, som eengang elsket har -
Og andre veed det af Romaner
Og Skuespil - at mellem andre Vaner,
Der hænge ved den arme Elskovs Træl,
Som, for Exempel, tidt at slaae sig selv ihiel
(For hvilken, *Cypris* , du mig allenstund bevare!),
Er i Besynderlighed den:
At hoppe, helst i Qvæl, til den Tilbedte hen,
Endogsaa med den allerstørste Fare.
En Elsker er bestandig *Helt* .
Cupido har, som Fader *Naso* siger,
Trods Generalen *Mars* sin Leir og Telt;
Og den, som løber efter kiønne Piger,
Er i bestandig Strid og Feldt,
Saa got som nogen anden Kriger.
De spionere hver, paa Mark, og Bal,
Hin Fiendens Hær, og denne sin Rival -
40 Naar *Mavors* Søn en Fæstning hist beleirer,
Og throner paa nedbrudte Taarnes Gruus,
Saa denne bryder Vindver op, og seirer,
Og rask slaaer Lygter ind i lystig Ruus -
Hin trygge Fienders Søvn er vel tilpas,
Med Slummer har en Elsker og sin Spas -
Kort, disse tvende ligne saa hinanden
I alle Ting, som man kan see
Hos *Naso* nok saa got som hos en anden.
Han gaaer i sligt ei blot for to, men tre.
Jeg just saa ganske nøie veed det ikke;
Men han forstod den Sag til Punkt og Prikke -
Desuden alt at sige, hvad man veed,
Med alt for stor Omstændighed,
Det er saa hvad det er. Paa mange Steder
Den gode *Naso* dette selv begræder.